

§ 109 Svenska kyrkan på internet

KEKKE PAULSSON:

Fru ordförande, ledamöter, biskopar och åhörare! Jag talar för utskottet och yrkar bifall till utskottets förslag.

Det här betänkandet behandlar två motioner inom området Svenska kyrkan på internet. Den första motionen 2013:55 föreslår att kyrkostyrelsen ska formulera en policy för hur Svenska kyrkans namn används på internet. Enligt utskottet finns redan tillfredsställande policies för digital kommunikation. Naturligtvis behöver dessa policydokument kontinuerligt uppdateras och revideras. Under utskottets förhandlingar i september fick vi möta Svenska kyrkans nye kommunikationschef på nationell nivå, Gunnar Sjöberg. Han menar att arbetet med uppdatering och omarbetning sker löpande och att de policydokument som finns är tillfredsställande. Med hänvisning till detta väljer utskottet att föreslå avslag på motion 2013:55.

Den andra motionen 2013:60 föreslår att kyrkostyrelsen ska inrätta en instans för besvarande av allmänhetens frågor inom kyrkans kompetensområde. I Kyrkolivsutskottet delar vi motionärens önskan om att platser för existentiella frågor ska erbjudas människor. På Svenska kyrkans hemsida finns en funktion som heter Fråga prästen, som vi tycker uppfyller denna önskan. Tyvärr är just nu den här Fråga prästen-funktionen stängd på grund av tekniska fel och problem med bemanning. Informationsservice på kyrkokansliet hoppas att funktionen kan komma igång igen nu i slutet av 2013. Utskottet delar den förhoppningen och uttrycker i sina överväganden vikten av att så snart som möjligt åtgärda problemen och öppna den här funktionen. Informationsservice har också en god tillgänglighet, svarar på frågor i telefon, via e-post och sociala medier. För frågor av mer personlig karaktär hänvisar informationsservice till den lokala nivån. Kyrkolivsutskottet menar därför att vi bör avslå motion 2013:60.

Alltså avslag på båda motionerna 2013:55 och 2013:60 och jag yrkar bifall till utskottets förslag.

LARS GUNNLEV:

Fru ordförande och värderade kyrkomötesledamöter! Kyrkolivsutskottet föreslår avslag på min motion 2013:60 om en kyrklig frågelåda. Jag yrkar bifall. Jag tackar utskottet för redovisningen av det aktuella läget under rubriken Svenska kyrkan på internet. Jag ber att få framföra några tankar kring detta tema.

Jag anser att kyrkans kontaktyta med omvärlden är liten. Avsikten med min motion var att väcka en idé om hur förmågan att nå ut till människorna kunde ökas. Kyrkan satsar på internet och det är inte fel, men jag anser att den utåtriktade verksamheten, informationen, kunde vara mer varierad och även bestå av traditionella metoder. Den som enligt min mening bäst företräder kristen tro och kristna värderingar i offentligheten är krönikören Markus Birro i tidningen Expressen. Svenska kyrkans varumärke är starkt. Produkten som erbjuds har en potentiellt obegränsad marknad. Produktionsapparaten är väldig men det borde komma mer ut av den. Vore det inte lämpligt att tillsätta en marknadschef som kan finna framgångsvägar i det utåtriktade arbetet och aktivera detta? Visst är det bra med tankeutbyte men fokus bör ligga på undervisning om kyrkans lära. Markus Birro skrev i en krönika att alldeles oavsett om man är troende eller inte borde man ha ett visst intresse av att Svenska kyrkan överlever och – fortsätter han – om kyrkan gör sig av med Gud och Jesus och låter människor snickra ihop sin egen tro är slaget förlorat. En hög ämbetsbärare i kyrkan påstår att tro och politik hör ihop. Det är en farlig idé. Risken för politisk anpasslighet och aktivism

är uppenbar. Från första början var jag imponerad av kyrkomötet. Man kan kalla det livaktigt och t.o.m. livgivande. Organisationen är föredömlig och, fru ordförande, presidiet är suveränt. Genomslaget i offentligheten är dock ringa. En förbättring borde kunna ske. Det verkar också som om kyrkan försummat att fullt ut tillgodogöra sig de många goda impulser som ledamöterna står för.

Jag yrkar bifall till min motion 2013:60 som initiering av en intensivare utåtriktad verksamhet.

ANNA-SARA WALLDÉN:

Fru ordförande, vänner i kyrkomötet! Här har jag ett antal dokument som handlar om Svenska kyrkans kommunikation. Det kan hända att det inte behövs fler sådana här dokument, och det kanske egentligen inte är det jag är ute efter. Jag upplever att utskottet har missat min poäng litet, när man hänvisar till de här dokumenten. Ingenstans i dessa dokument som jag har läst hittar jag nämligen ingenting, inte ens en antydan, om de frågor som jag lyfter i min motion. Jag tror att den diskussionen måste föras, och den diskussionen ska inte bara ske på kyrkokansliet eller informationsavdelningen, utan det är också kyrkostyrelsen som bör ha den i sin hand. Det som gör sociala medier så intressanta är att de till stor del bygger på relationer mellan människor, vilket ger fantastiska möjligheter för oss som kyrka som ju är en gemenskap, en gemenskap mellan människor och en gemenskap mellan Gud och människa. Vad händer då när Svenska kyrkan dyker upp i sociala medier? Vem är användaren Svenska kyrkan på nätet? Och framför allt vem uppfattas Svenska kyrkan att vara? Frågan är aktuell.

Anna Cöster, präst i Göteborg, skrev i september – ungefär när vi träffades förra gången i kyrkomötet – en artikel i Svensk kyrkotidning om bl.a. den här frågan, och det var ett utdrag ur hennes magisteruppsats vid kommunikatörsprogrammet i Göteborg. Jag läser en bit av det hon skriver: "Vems röst är det som hörs när Svenska kyrkan svarar? Vems öra lyssnar på frågan som ställs om det handlar om annat än om kontaktuppgifter el. dyl.? Vilka förväntningar skapas och kan de motsvaras? Namnet Svenska kyrkan löper risk att informera och svara likt en ledning på ett företag eller myndighet, trots att man för längesedan säger sig ha lämnat en roll av att vara en traditionstyngd myndighet." Om det bara hade handlat om informationsfrågor som kommer, hade det varit enkelt. Livet på twitter och facebook är också relationer, och det blir teologi. Vem bestämmer den? Är det informationsavdelningen som ska formulera den på nätet? Jag lyfter fram en tanke i min motion om att i stället för att ha Svenska kyrkans logotyp ha Svenska kyrkan och kyrkokansliet under för att tydliggöra vem det är som står bakom användaren. Men det är bara en tanke. Det viktigaste är att vi behöver fundera på vad vi kommunicerar med det vi kommunicerar. Vem är Svenska kyrkan på nätet? Jag har förstått att samtalet och funderingarna redan har börjat, men jag tycker att de behöver fortsätta, inte bara på kyrkokansliet utan även hos kyrkostyrelsen som är den viktigaste företrädaren för Svenska kyrkan när vi inte träffas i kyrkomötet.

Jag har inget yrkande utan ville bara lyfta den här frågan och vill att arbetet ska fortsätta.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 145.